

BIS zatlouká a zatlouká, analytik Roček to však vidí zcela opačně: Tajné služby mají charakter mafie a v praxi nejsou v první instanci zodpovědné nikomu, dokonce jsou nebezpečné i svým státním zřizovatelům. Prozradil však i mnohem víc...

- CZ24 News | 26. srpna 2021

ČESKO: Trochu vzrušení a kontroverzí jsme si v minulých dnech zažili, když prezident Miloš Zeman upozornil, že se Bezpečnostní informační služba (BIS) měla dopustit fízlování politiků, což může vést k vydíratelnosti některých činitelů. Prezident uvedl, že „důležité je, aby BIS skutečně plnila svoji funkci, jakou má definovanou zákonem, takže například odhalovala vážnou ekonomickou kriminalitu, a na druhé straně aby nefízlovala ústavní činitele“. BIS to popírá, jenže tajné služby jsou podle severočeského analytika Františka Ročka od nepaměti bažiny nebezpečné i svým státním zřizovatelům.

Spisovatel a analytik František Roček

Když byl vůdce politického klanu ANO Andrej Babiš přijat do Sobotkovy vlády, koaliční kolegové dobře věděli, že Babiš je liška podšitá a miliardy asi nemohl získat jenom čistým způsobem. Vždyť i Sobotka a lidé kolem něho tušili, jak nectně přišli někteří jejich sponzoři k penězům. Proto to samé u Babiše nevadilo. Byl přijat jako sicilský nebo kyjevský bratranec - do „rodiny“. Začalo to vadit až na úsvitu nových voleb.

Babiš, kšefty a BIS

Vyšetřování, jak Babiš údajně vybíral vajíčka z jednoho ptačího, přesněji čapího hnízda, nebylo předvolební aktivitou. Šmírácká antibabišovina byla spíše zadána již v okamžiku, kdy Babiš vstupoval do vlády. Jako preventivní opatření, aby bylo „něco“ na Babiše v záloze. Kvůli svému podnikání je

Babiš trvale vydíratelný a ovlivnitelný, vůči tajným službám bezmocný a Zemana proti BIS nepodpořil.

Proto Babiš a jeho vláda představují jenom osoby, se kterými tajná služba kalkuluje, a posouvá svá rozhodování podle přání „hlubokého státu“, tedy osob, které ovlivňují státní aparát bez ohledu na směšný rituál voleb, z něhož vylezou nějakí poslanci, nějaká vláda a kdoví jaký premiér.

Tajné služby představují bažiny

Není důvod přijmout automaticky víru v něco, co tvrdí tajná služba, třeba BIS, již vzhledem k tomu, že v obecné rovině nemohou být tajné služby zdrojem důvěry. Tajná služba v různých státech provozuje několik protichůdných aktivit.

1. Má obranný charakter, odhaluje skryté hrozby vůči státu.
2. Snaží se pomocí svých informací odstraňovat z vládního aparátu a veřejného života vliv osob, které nesouhlasí s dlouhodobým politicko-ekonomickým trendem. Například těch, co nejsou loajální vůči NATO, USA a EU a vůči na ně napojeným významným korporacím. Děje se to pomocí účelových až dezinformačních akcí.
3. Pokud nejde o mikrotajnou službu, jako je čehúnská BIS, větší organizace provádějí podle potřeby též teroristické operace - likvidace osob, poskytují momentálním méně movitým „přátelům“ výzbroj, výcvik a případně i vedení podivných polovojskových jednotek.
4. Všichni šmírují všechny, důvěra je totéž jako hajzlpapír. Důležitý je výsledek pro naši či moji tajnou službu a pro naše či moje zájmy.

Takový je svět tajných služeb

Z podstaty své činnosti má jakákoliv tajná služba charakter mafie čili politicky problémové organizace. Tajná služba proto není v praxi zodpovědná v první instanci své vládě, ale těžko popsatelné tendenci „hlubokého státu“ spojující dominantní zájmy politicko-ekonomických skupin a nadnárodních politických vazeb zaručujících prosperitu tajným službám a lidem zainteresovaným na místním „hlubokém státě“. Mohou z toho profitovat ve větší míře i „chápatí“ politici. Proto informace tajných služeb budou vždy účelové a jejich hodnotu může prověřit jenom veřejné soudní projednání. Což popírá hlavní devizu tajných služeb - skryté konání.

Tajné služby lze proto považovat za účelovou bažinu, aniž to znamená pomluvu. Bezvýhradně s tajnými službami mohou souhlasit jejich spolupracovníci, spříznění politici a úředníci nebo osoby duševně excentrické, bezvýhradně věřící tomu, co tajná služba produkuje.

Každý může šmírovat kdekoho

Každý může šmírovat každého, proč ne v koudelkovské BIS? Například v létě 2021 kvetl v médiích špehovací skandál skrze mobilní telefony. Šlo o software Pegasus, prodávaný izraelskou firmou NSO řadě států. Údajně mělo být pomocí izraelské technologie čmoucháno v 50 000 telefonních číslech.

Pegasus se prý zaměřuje na chyby v operačních programech smartphonů. Vnikne do telefonu, dokáže číst zprávy, poslouchat hovory v telefonu, ale též využít mobil jako mikrofon a kameru, stáhnout příspěvky na sociálních médiích, uživatelská hesla, kontaktní informace, obrázky, videa, zvukové nahrávky a historii procházení.

Ve skutečnosti se nic zvláštního neděje, protože tajné služby státu dbajícího o bezpečnost mají k dispozici techniku pro monitorování osob. Přitom se stále tajné služby dívají i za roh – účel světí prostředky. Třeba šmírování evropských politiků Američany ve spolupráci s Dány, nebo píle americké Národní bezpečnostní agentury (NSA), když v polovině roku 2021 uniklo na veřejnost, že monitorovala komunikaci nejsledovanějšího televizního komentátora v zemi Tuckera Carlsona. Ten je kritický k vládnoucí levici včetně prezidenta Joea Bidena.

Že jste nedemokraticky šmírováni, ani nezjistíte. Cílem šmírování byla pestrá směsice lidí. Například francouzský prezident Emmanuel Macron a dalších čtrnáct politických lídrů včetně pákistánského premiéra Imrana Chána, ale i tisíce dalších osob, které byly pro jakékoliv vlády kdykoliv potenciálně nebo skutečně problematické. Účel, proč tajné služby šmírují občany, pokud nejde skutečně o teroristy nebo špióny nepřátelského státu, je momentálně mafiánsky účelový.

Podle britského levicového deníku The Guardian se na uniklém seznamu šmírovaných objevily až čtyři stovky čísel mobilních telefonů ve Velké Británii. Analýza dat naznačuje, že většinově byly zodpovědné za výběr britských čísel Spojené arabské emiráty (SAE).

Izraelsko-mezinárodní příběh

Indičtí novináři, politici, soudci a státní úředníci byli také podrobena státní sledovací kampani telefonů vojenským sledovacím spywarem od společnosti NSO. Údajně ke šmírování bylo vybráno více než tisíc indických čísel jako potenciální cíle. Podle deníku The Guardian čísla „silně naznačují, že systém provozují zpravodajské služby indické vlády“, což je zajímavá dedukce, protože když vláda program koupila, kdo jiný by asi telefony šmíroval?

Zákazníky firmy NSO měly být například Ázerbájdžán, Bahrajn, Kazachstán, Mexiko, Maroko, Rwanda, Saúdská Arábie, Maďarsko, Indie a Spojené arabské emiráty. Izraelská firma se chovala normálně. Kdokoliv si „výrobek“ objedná administrativa suverénního státu, je to špatné? Aby se neřeklo, Izrael v červenci 2021 oznámil, že zřídil meziresortní tým, který vyhodnotí obvinění kolem skupiny NSO. Samozřejmě se komise jmenují proto, aby se údajný problém hodil za hlavu. Lze předpokládat, že tato firma spolupracovala i s izraelským státem, tedy s izraelskou špiónážní bažinou.

V mediálním světě kolují informace o tom, že zakladatelé NSO jsou bývalí členové izraelského elitního špiónážního týmu známého jako Unit 8200. Izraelští šikulové vyškolení v jednotce údajně zaplavují svět high-tech start-upů a fungují jako privatizované žoldnéřské špiónážní firmy. Pravděpodobnými příjemci odborné přípravy jednotek je i Labouristická strana Velké Británie, která zaměstnávala bývalé členy Jednotky 8200.

Šlendrián léčený šlendriánem

Podle ústeckého senátora Jaroslava Doubravy je problémem, že nelze vyloučit, že řada informací je plná mylných předpokladů a nepotvrzovaných teorií, které vyvolávají pochybnosti o spolehlivosti a zájmech zdrojů. Protože v řadě případů figurují v příběhu „neidentifikované zdroje“ poskytující informace. Je zcela všední, že ten, kdo odhaluje šlendrián, to dělá na pozadí jiného šlendriánu.

Bohužel se nedobereme jiného závěru, než že všichni šmírují všechny, pokud k tomu mají moc, peníze a příležitost. V těchto souvislostech se musíme dívat i na kauzu Vrbětice.

Jiný šmírovací případ

V únoru 2020 bylo odhaleno, že společnost sídlící ve Švýcarsku, která vyráběla šifrovací stroje pro zahraniční vlády, byla tajně zakoupena v roce 1970 a kontrolována americkou Ústřední zpravodajskou službou (CIA) a německou Spolkovou zpravodajskou službou (Bundesnachrichtendienst). Tato dvojice – a v prodloužení americká Národní bezpečnostní agentura (NSA) a její britský protějšek a blízký spolupiklenec Government Communications Headquarters (GCHQ) – mohli snadno dekodovat zprávy odesílané na zařízeních Crypto AG.

Z toho vyplývá, že nevýhodou je, když majitelé pokročilých technologií mají úplnou kontrolu nad koncovými uživateli. V médiích se v souvislosti s tímto případem objevila též informace, že CIA navrhla šifrovací zařízení Crypto AG způsobem, který agentuře umožnil snadno „dešifrovat“ a číst zprávy vyměňované velkou klientelou společnosti.

Společnost byla založena ve Švédsku v roce 1920 jako AB Cryptoteknik. Prodávala kryptografická zařízení a služby nejméně do sto dvaceti zemí včetně Indie, Íránu, Pákistánu a Vatikánu. V Latinské Americe byly klienty Brazílie a Argentina. Africký seznam klientů zahrnoval mimo jiné Libyi, Egypt, Maroko, Alžírsko, Etiopii, Nigérii, Tanzanii a Jihoafrickou republiku. Největším selháním a frustrací pro CIA byla neschopnost agentury získat za klienty Čínu a bývalý Sovětský svaz.

V listopadu 2020 vydala švýcarská vyšetřovací komise závěrečnou zprávu. Švýcarská bezpečnostní služba Strategischer Nachrichtendienst (SND) si byla od konce roku 1993 dobře vědoma toho, že firmu Crypto AG vlastní zahraniční zpravodajské služby. O něco později, poté, co se bezvysledně pokusila prolomit šifrovací kódy společnosti, jí CIA povolila formální přístup ke všem komunikacím

vyfízlovaným stroji společnosti.

Na oplátku SND tuto skutečnost tajila i před dalšími švýcarskými špionážními agenturami a vládou. Proto 12. května 2021 oznámil svou rezignaci Jean-Philippe Gaudin, šéf švýcarské federální zpravodajské služby Nachrichtendienst des Bundes (NDB). Souběžně s tím vyšlo najevo, že jeden z klíčových národních konkurentů společnosti Crypto AG, firma Omnisec AG, byla také obtěžkána americkou rozvědkou. Americká NSA vložila zadní vrátka do všech jejich zařízení pro šifrování hlasů, faxů a dat, které řádně zakoupila řada vlád včetně švýcarské.

Vlády jsou až na druhé koleji

„Faktem je, že národní vlády mnohdy nevědí, co jejich základní bezpečnostní služby ve stínu dělají, což není nic nového,“ upozorňuje senátor Doubrava a dodává, že například David Lange, novozélandský premiér v letech 1984 až 1989, nevěděl, že jeho země je součástí Echelonu, globální sledovací sítě vedené NSA a GCHQ. Ta shromažďuje každý telefonní hovor, textovou zprávu a e-mail přenášený po celém světě.

Zásadní otázkou je, do jaké míry jsou šifrované komunikační služby skutečně bezpečné? A co tajné služby z vyšmírovaných informací vytvářejí za konstrukce. Všimli jste si, že ke špinavým hrám vůči svým občanům a politikům ani nepotřebujeme ve střední a západní Evropě zlé ruské a čínské špióny? Vystačíme si s demokratickými podvraťáky západních tajných služeb.